

ЛЕВ ТОЛСТОЙ

ФАЗАНИТЕ

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

В Кавказ наричат дивите кокошки фазани. Има ги толкова много, че там те са по-евтини от домашната кокошка. Фазаните ловят с „кобилки“, с принудително кацане и с кучета. Ето как става ловът с кобилка: вземат кълчищно платно, обтягат го на рамка, по средата на рамката поставят напречна дъсчица, а в платното пробиват дупка. Тази рамка с платното се нарича кобилка. С тази кобилка и с пушка излизат призори в гората. Кобилката носят отпреде си и през дупката търсят с очи фазаните. Призори фазаните се хранят по полянките. Понякога цяло семейство — квачка с пилета, понякога петел и кокошка, понякога няколко петли заедно.

Фазаните не виждат човека, не се страхуват от платното и оставят човека да се приближи до тях. Тогава ловецът слага кобилката, мушва пушката през дупката и стреля по избор.

Ловът с принудително кацане става така: пускат домашно кученце в гората и тръгват след него. Когато кучето намери фазан, то се хвърля подире му. Фазанът литва на някое дърво и тогава кученцето почва да лае по него. Ловецът се приближава по лая и стреля срещу фазана на дървото. Този лов щеше да бъде лесен, ако фазанът кацаше на открито място и седеше изправен върху дървото, тъй че да се вижда. Но фазаните винаги кацат по зашумени дървета в гъсталака и щом като съгледат ловец, се скриват между клоните. И мъчно е да се промъкнеш през гъсталака към дървото, където седи фазанът, мъчно е да го съгледаш. Когато кучето е само и лае по фазана, той не се страхува от него; седи на клончето, дори се перчи срещу кучето и пляска с криле. Но щом види човека, той мигом прилепва върху клончето, тъй че само опитният ловец ще го различи, а неопитният ще стои до него и няма нищо да види.

Когато казаците се промъкват към фазаните, те си нахлупват калпаците над лицето и не гледат нагоре, защото фазанът се бои от човек с пушка, а най-вече се бои от неговите очи.

Ловът с кучета става така: вземат ловна хрътка и тръгват след нея из гората. Кучето с нюха си подушва къде призори са ходили и са се хранили фазани и почва да оглежда следите им. И колкото и да са объркали следите си фазаните, доброто куче винаги ще намери последната следа, изход от онова място, където са се хранили. Колкото по-нататък отива кучето по следата, толкова по-силно му мирише и така то стига до онова място, където денем седи в тревата или ходи

фазанът. Когато се приближи, струва му се, че фазанът вече е там, право пред него и то върви все по-предпазливо, за да не го изплаши и от време на време се спира, за да скочи изведнъж и да го хване. Когато кучето съвсем се приближи, тогава фазанът излита и ловецът стреля.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.